Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26359
Copyright: Admont, Benediktinerstift

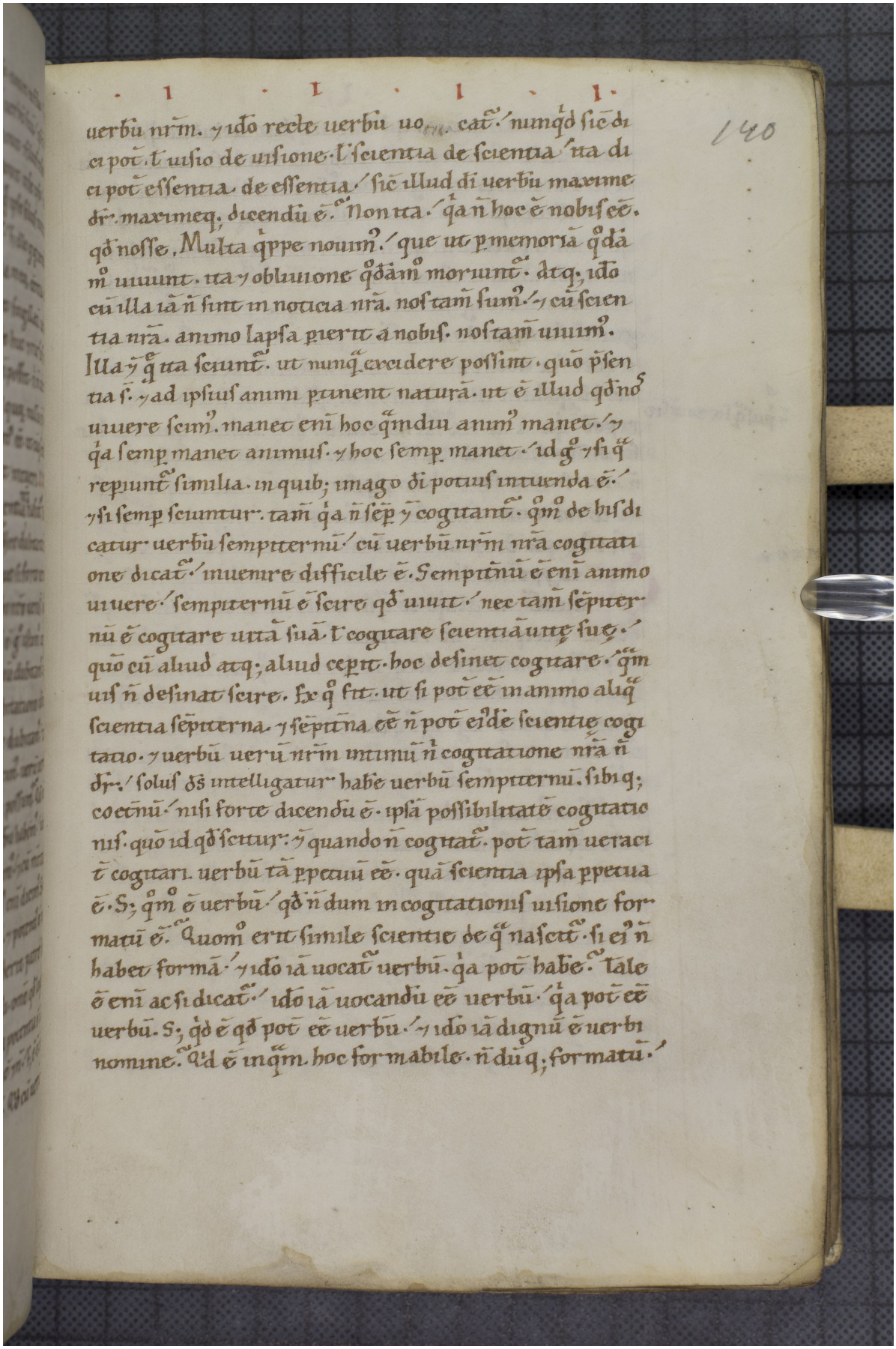

140

uerbū nr̄m. ⁊ idō recte uerbū uo cat̄. / nūq̄d sic dī
ci pot̄. t̄ uisio de uisione. t̄ scientia de scientia / ita di
ci pot̄ essentia de essentia / sic illud dī uerbū maxime
dr̄. maximeq; dicendū ē. Non ita. / q̄a n̄ hoc ē nobis eē.
q̄d nosse, Multa q̄ppe nouim̄. / que ut p memoriā q̄dā
m̄ uuuunt. ita ⁊ obliuione q̄dām̄ moriunt̄. atq; idō
cū illa iā n̄ sint in noticia nr̄a. nos tam̄ sum̄. / ⁊ cū scien
tia nr̄a. animo lapsa pierit a nobis. nos tam̄ uiuim̄.
Illa ⁊ q̄ ita seiunt̄. ut nūq̄ euadere possint. quō p̄sen
tia s̄. ⁊ ad ipsius animi p̄tinent naturā. ut ē illud q̄d nos
uiuere scim̄. manet enī hoc q̄ndiu anim̄ manet. / ⁊
q̄a semp manet animus. ⁊ hoc semp manet. / id q̄ ⁊ si q̄
repiunt̄ similia. in quib; imago dī potius intuenda ē. /
⁊ si semp seiuntur. tam q̄a n̄ sēp ⁊ cogitant̄. q̄m̄ de his dī
catur uerbū sempiternū. / cū uerbū nr̄m nr̄a cogitatio
ne dicat̄. / inuenire difficile ē. Sempiternū ē enī animo
uiuere. / sempiternū ē scire q̄d uiuit. / nec tam sēpiter
nū ē cogitare uita suā. t̄ cogitare scientiā uitę suę. /
quō cū aliud atq; aliud cepit. hoc desinet cogitare. / q̄m
uis n̄ desinat scire. Ex q̄ fit. ut si pot̄ eē in animo aliq̄
scientia sēpiterna. ⁊ sēpiterna eē n̄ pot̄ eid̄ de scientię cogi
tatio. ⁊ uerbū uerū nr̄m intimū n̄ cogitatione nr̄a n̄
dr̄. / solus ds̄ intelligatur habē uerbū sempiternū. sibi q;
coeternū. / nisi forte dicendū ē. ipsā possibilitatē cogitatio
nis. quō id q̄d scitur. ⁊ quando n̄ cogitat̄. pot̄ tam ueraci
t̄ cogitari. uerbū tā ppetuū eē. quā scientia ipsa ppetua
ē. S; q̄m̄ ē uerbū / q̄d n̄ dum in cogitationis uisione for
matū ē. Quom̄ erit simile scientię de q̄ nascit̄. si ei n̄
habet formā. / ⁊ idō iā uocat̄ uerbū. q̄a pot̄ habē. Tale
ē enī ac si dicat̄. / idō iā uocandū eē uerbū. / q̄a pot̄ eē
uerbū. S; q̄d ē q̄d pot̄ eē uerbū. / ⁊ idō iā dignū ē uerbi
nomine. Q̄d ē in q̄m. hoc formabile. n̄ dū q; formatū. /